

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] frygtes, har man foreslaaet indført Overgangsbestemmelser.

Et vægtigt Synspunkt ved Udarbejdelsen af Lovforslaget har det været, at det for Opretholdelsen af Sparekassernes hele Stilling er af afgørende Betydning, at de for disse gældende Lovregler er paa Højde med Banklovgivningen og frembyder en saadan Betyggelse for Sparekasseindskyderne, at de fortsat med fuld Tillid kan betrodere Sparemidler til Sparekasserne.

En medvirkende Grund til, at Lovforslaget fremsættes paa nærværende Tidspunkt, er endvidere den Omstændighed, at de i Henhold til Lov Nr. 70 af 23. Marts 1932 om Tillæg til Sparekasseloven gældende særlige Bestemmelser om de sønderjyske Sparekasser med Kommunegaranti bortfalder den 1. Juli i Aar. En Afvikling af denne Kommunegaranti maa anses for rimelig og har hele Tiden været en Forudsætning, og i Lovforslaget har man derfor indarbejdet Bestemmelser, der tager Sigte paa Garantiers Begrænsning og gradvise Afvikling.

Jeg skal ikke her komme ind paa en nærmere Gennemgang af Detailler i Lovforslaget, der i øvrigt for Oversigtens Skyld er inddelt i Kapitler, idet Enkelthederne vil fremgaa af Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, til hvilket man af praktiske Grunde som Bilag har optrykt en Sammenstilling af Lovforslaget og den gældende Lov. En Del af Forslagets vigtigere Bestemmelser vil det dog være naturligt nærmere at omtale.

I Lovforslagets § 1 har man givet en Definition af Sparekassebegrebet og har som karakteristisk for Sparekasserne fremhævet, at de har til Formaal at modtage Indskud fra Offentligheden, altsaa en ubestemt Kreds af Personer. Fra Bankerne adskiller Sparekasserne sig i formel Henseende derved, at de er selvejende Institutioner, der ikke som erhvervsdrivende Foretagender tilsigter at opnaa Fortjeneste for Stiftere, Garanter eller andre Deltagere, men alene har til Formaal at betjene Indskyderne ved at anbringe Indskuddene paa sikre og risikofri Maader samtidig med, at de søger at tilfredsstille de eksisterende Laanebehov til en saa billig Rente, som Forholdene tillader. I øvrigt adskiller Sparekasserne sig jo fra Bankerne ved den Forskel, der ligger i Karakteren af de Forretninger, de to Slags Institutioner driver, hvilket har fundet Udtryk paa den Maade, at det saavel i Loven som i Forslaget er udtalt, at Sparekasser ikke maa drive Bankforretning. Det er i Overensstem-

melse hermed, at man foreslaar ophævet den Ret til at drive Vekseldiskontering, som de Sparekasser har haft, der har drevet denne Art Forretninger før 1. April 1919. Vekseldiskontering har i de senere Aar været drevet i meget beskedent Omfang af en Snes Kasser, og der skønnes ingen rimelig Grund til at opretholde denne Forretning, idet man dog har foreslaaet en Overgangstid paa ca. 2 Aar til Afvikling af Vekselselementerne.

Bestemmelsen i den gældende Lov om, at Sparekasserne er pligtige og eneberetigede til at benytte Ordet „Sparekasse“ er bibeholdt og udvidet, saa at heller ikke Ordsammensætninger, der indeholder Ordet „Spare“, maa anvendes i Virksomheder, som ikke er undergivet Tilsyn af Sparekasseinspektøren. Jeg tillægger denne Bestemmelse ikke ringe Vægt og tror, at man i Sparekassekredse gør det samme.

I Lovforslagets 2det Kapitel, der handler om Sparekassers Vedtægter og Ledelse, har man i § 5 stillet Forslag om, at Garanterne ikke kan faa højere Rente af deres indbetalte Garantikapital end 1 pCt. over den gennemsnitlige Rentesats for Kassen Indlaan paa Opsigelse i det senest forløbne Regnskabsaar, medens den tilsvarende Bestemmelse i den gældende Lov gaar ud paa, at Garanterne ikke uden Handelsministeriets Samtykke maa oppebære højere Rente end 1 pCt. over den højeste Rente, som i Løbet af Regnskabsaaaret er blevet ydet af Indlaan paa Sparekassebog. Da Sparekasserne ikke er erhvervsdrivende Foretagender, er det ikke fundet naturligt, at Garanterne faar Adgang til højere Rente af Garantikapitalen end den, som Loven forudsætter som almindeligt gældende. Man finder det i øvrigt rimeligt, at Renten til Garanterne sættes i Forhold til den Rente, Kasserne gennemsnitligt har betalt Indskyderne i det forløbne Aar.

Reglerne i Lovforslagets § 7, der omhandler Kassernes Ledelses Forhold, tager Sigte paa at gøre disse Forhold mere ensartede, end de hittil har været. Den gældende Lov foreskriver, at Generalforsamlingen eventuelt kan bestaa af et Udvalg af Garanter, men man maa anse det for rimeligt, at alle Garanter skal have Adgang til Generalforsamlingen.

Den gældende Lov foreskriver, at en Kasses Bestyrelse skal bestaa af et Tilsynsraad og af en Direktion, dog at Bestyrelsen i Kasser med Garanter kan bestaa af en Direktion alene. I Lovforslaget er man gaaet bort fra den hidtidige Anvendelse af Ordet „Bestyrelse“, der bl. a. i Aktieloven har en